

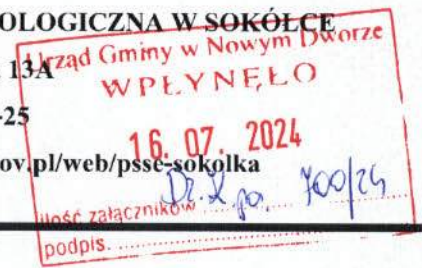

POWIATOWA STACJA SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNA W SOKÓLCE

16-100 Sokółka, ul. 1 Maja 13A

tel./fax sekr. (85) 711-36-25

e-mail: psse.sokolka@sanepid.gov.pl, www.gov.pl/web/psse-sokolka

Sokółka, 10.07.2024 r.

NZ.7040.19.2024

Wójt Gminy Nowy Dwór
ul. Plac Rynkowy 21
16-205 Nowy Dwór

Opinia 33/NZ/2024

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny (PPIS) w Sokółce działając na podstawie art. 77 ust.1 pkt 2 i ust. 7 oraz art. 78 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.¹) w związku z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b, § 3 ust. 1 pkt 35 lit. d i § 3 ust. 1 pkt 37 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.²) oraz art. 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 poz. 416) po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Nowy Dwór znak: RK.6220.2.2024 z dnia 15.04.2024 r., dotyczącego uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, polegającego na budowie 18 kurników o obsadzie łącznej 4 545,144 DJP wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr geod. 1/5 położonych w obrębie gruntów wsi Nowy Dwór, gm. Nowy Dwór, powiat sokólski

p o s t a n a w i a

zaopiniować negatywnie warunki realizacji ww. przedsięwzięcia

Uzasadnienie

W dniu 17.04.2024 r. PPIS w Sokółce otrzymał od Wójta Gminy Nowy Dwór wniosek znak: RK.6220.2.2024 z dnia 15.04.2024 r. w sprawie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia - przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Do ww. wniosku załączono: kopię wniosku inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kopię mapy ewidencji gruntów 1:5000 oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony w marcu 2024 r.

¹ Zmiany tekstu zostały ogłoszone w Dz.U. z 2023 r., poz. 1113, 1501, 1506, 1688, 1719, 1890, 2029, Dz. U. z 2024 r., poz. 834.

² Zmiany tekstu zostały ogłoszone w Dz.U. z 2022 r., poz. 1071, 1724.

W dniu 16.05.2024 r. PPIS w Sokółce pismem znak: NZ.7040.19.2024 wezwał Wójta Gminy Nowy Dwór do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie odrębnym pismem znak: NZ.7040.19.2024 PPIS w Sokółce z uwagi na skomplikowany charakter sprawy i konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego przedłużył termin załatwienia sprawy.

W dniu 27.05.2024 r. do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej (PSSE) w Sokółce wpłynęło zawiadomienie Wójta Gminy Nowy Dwór znak: RK.6220.2.2024 z załączonym uzupełnieniem do raportu, zawierającym odpowiedzi na wezwanie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku, która jako organ opiniujący również wezwała do uzupełnienia raportu.

W dniu 13.06.2024 r. do PSSE w Sokółce wpłynęło zawiadomienie Wójta Gminy Nowy Dwór znak: RK.6220.2.2024 z załączonym uzupełnieniem do raportu zawierającym odpowiedzi na wezwanie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie RZGW w Białymstoku, który również jako organ opiniujący wezwał do uzupełnienia raportu.

W dniu 14.06.2024 r. do tutejszego organu wpłynęło zawiadomienie Wójta Gminy Nowy Dwór znak: RK.6220.2.2024 z załączonym uzupełnieniem do raportu zawierającym odpowiedzi na wezwanie PPIS w Sokółce.

Po dokonaniu analizy przedłożonej dokumentacji stwierdzono, że przedsięwzięcie – budowa 18 kurników o obsadzie łącznej 4 545,144 DJP (1 136 286 szt.) wraz z infrastrukturą towarzyszącą zostanie zlokalizowane na działce o nr ew. 1/5 w obrębie gruntów wsi Nowy Dwór o powierzchni 15 ha. Teren, na którym planowana jest inwestycja, nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Działka jest użytkowana rolniczo. PPIS w Sokółce zwrócił uwagę na fakt, iż na sąsiedniej działce o nr ew. 1/6 planowana jest inwestycja o identycznych parametrach – budowa 18 kurników o obsadzie łącznej 4 545,144 DJP (1 136 286 szt.). Najbliższy budynek mieszkalny położony jest w odległości ok. 175 m w kierunku zachodnim od granicy projektowanego przedsięwzięcia. Najbliżej położone czynne ujęcie wody znajduje się w odległości ok. 840 m w kierunku południowo-zachodnim od granicy inwestycji – jest to studnia nr 1 na potrzeby zaopatrywania w wodę pitną wodociąg w Dubaźnie.

Infrastrukturę towarzyszącą planowanego do realizacji przedsięwzięcia stanowić będą:

- 18 baterii silosów paszowych, z których każda składa się z 2 silosów o ładowności 27 t każdy (łączna liczba silosów wynosi 36),
- 10 szczelnych zbiorników na ścieki bytowe o pojemności do 10 m³ każdy,
- 18 szczelnych zbiorników na wody popłuczne o pojemności do 10 m³ każdy (wyłączonych z eksploatacji poprzez zaślepienie wlotów kanalizacyjnych),
- 9 baterii zbiorników gazowych naziemnych lub podziemnych (w zależności od decyzji inwestora), z których każda składa się z 3 zbiorników o pojemności 6,4 m³ każdy (łączna liczba zbiorników wynosi zatem 27),
- zbiornik ppoż. o pojemności do 150 m³,
- budynek socjalno-techniczny o powierzchni 387,50 m²,
- budynek gospodarczy o powierzchni 602,20 m²,
- ujęcie składające się z 2 studni wierconych głębinowych.

Planowane kurniki wyposażony będą w następujące instalacje:

- instalacja elektryczna,
- instalacja wodociągowa z instalacją pojenia,
- instalacja paszociągowa,
- wentylacja grawitacyjna wlotowa w postaci wlotów powietrza zabezpieczonych osłoną z tworzywa sztucznego
- wentylacja mechaniczna wylotowa w postaci:
  - 13 wentylatorów dachowych o wydajności maksymalnej 19 400 m³/h każdy, zlokalizowanych w kalenicy dachu kurnika w formie wyrzutni niezadaszonej, o średnicy wylotu 0,820 m i wysokości geometrycznej od poziomu terenu 9,0 m n.p.t.: czas pracy wentylatorów przyjęto równy 7 056 h/rok,
  - 8 wentylatorów ściennych o wymiarach 1,40*0,70 m i wysokości 2,36 m n.p.t., zlokalizowanych w ścianach szczytowych poszczególnych kurników; czas pracy wentylatorów przyjęto równy 500 h/rok,
- 6 nagrzewnic gazowych o mocy znamionowej 80 kW każda, z których każda zaopatrzona jest w emitor stalowy poziomy (wylot boczny w ścianie) o średnicy 0,130 m i wysokości 3,10 m n.p.t.

Zaplecze techniczne kurników ogrzewane będzie z zastosowaniem urządzeń elektrycznych, zaś budynek socjalno-techniczny – z zastosowaniem kotła gazowego o mocy znamionowej 24 kW. Ścieki bytowe z zapleczy socjalno-technicznych kurników i budynku gospodarczo-technicznego odprowadzane będą do 10 szczelnych zbiorników, bezodpływowych o pojemności do 10 m³ każdy. Inwestor deklaruje, iż wody popłuczne nie będą powstawać, gdyż ściany, strop i posadzki kurników po każdym cyklu produkcyjnym po wywiezieniu obornika będą czyszczone na sucho, a następnie dezynfekowane (18 zbiorników na wody popłuczne traktuje się jako rozwiązanie alternatywne, w przypadku zmiany metody czyszczenia kurników).

Z uzupełnienia raportu wynika, iż obornik powstały podczas eksploatacji kurników będzie przekazywany do biogazowni Podlasie Eco 2 Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie ul. Ostrobramska 75C lok. 5.19, 07-195 Warszawa. W uzupełnieniu raportu inwestor określił „*W przypadku braku odbioru przez biogazownię obornik będzie przekazywany do innej biogazowni*”.

Cykl hodowlany kurcząt brojlerów będzie prowadzony w budynkach inwentarskich w układzie bezklatkowym na ściółce płytkiej ze słomy. Zakupione pisklęta hodowane będą w cyklu 6-tygodniowym. Do karmienia kurcząt stosuje się przemysłowe pasze granulowane. Gotowe mieszanki paszowe podaje się automatycznie do karmideł cylindrycznych. Pojenie kurcząt odbywa się systemem kropelkowym. System składa się z wodociągu z zamontowanymi smoczkami otwierającymi się przy dotyku, nie powodując rozlewania wody. W ciągu roku zakłada się 7 pełnych cykli hodowlanych. Po osiągnięciu wymaganego okresu hodowli kurcząt (6 tygodni) następuje likwidacja cyklu. Podczas trwającej ok. 2 tygodnie przerwy, po wywiezieniu obornika, następuje czyszczenie ścian i stropu kurników na sucho, po czym przeprowadza się dezynfekcję kurników metodą ozonowania.

W zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza autor raportu przeprowadził analizę emisji substancji powstałych w wyniku funkcjonowania kurników, w tym m.in. emisje z systemu wentylacji kurników, emisję ze spalania gazu w nagrzewnicach, emisję spalania gazu

w kotłowniach, emisję z agregatów prądotwórczych, emisję z przeładunku pasz oraz emisję niezorganizowaną z transportu samochodowego i przeładunku gazu. Powietrze usuwane z kurników poprzez systemy wentylacji to główne źródło emisji substancji do powietrza. Zawartość zanieczyszczeń wzrasta wraz z ilością nagromadzonych odchodów zwierzęcych. Intensywność wymiany powietrza zależy od pory roku (najmniejsza jest w okresie zimowym). Zadaniem wentylacji jest usunięcie gazów powstających z rozkładu odchodów w ściółce, natomiast w okresie letnim występuje dodatkowo odprowadzanie ciepła i pary wodnej. W raporcie nie objęto analizą emisji pochodzących z czynności wykonywanych w związku z usuwaniem odchodów zwierzęcych, ich załadunkiem oraz transportem.

Zgodnie z referencyjnymi metodykami modelowania poziomów substancji w powietrzu, określonymi w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87), wykonano obliczenia rozprzestrzeniania się substancji z przedmiotowego przedsięwzięcia. W analizie uwzględniono następujące zanieczyszczenia: amoniak, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, pył ogólny (w tym pył PM 2,5 oraz pył PM 10), siarkowodór, tlenek węgla, węglowodory alifatyczne i węglowodory aromatyczne. Według stanowiska zawartego w raporcie, przeprowadzona analiza przy zastosowaniu programu komputerowego „Operat FB” wykazała, iż eksploatacja obiektu nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych norm ani istotnych zmian w środowisku naturalnym w zakresie ochrony powietrza w otoczeniu analizowanej inwestycji.

Ministerstwo Ochrony Środowiska, Departament Ochrony Powietrza i Klimatu w Kodeksie przeciwdziałania uciążliwości zapachowej z dnia 5 września 2016 r. zawierającym zbiór praktyk oraz działań przyjaznych środowisku, których zastosowanie może przyczynić się do ograniczenia uciążliwości zapachowej zajęło następujące stanowisko „wartości odniesienia ustalono ze względu na potrzebę ochrony zdrowia dla 167 substancji lub grup substancji, w tym również dla substancji zapachowoczynnych takich jak: amoniak (NH_3), dimetyloamina (C_2H_7N), merkaptany czy siarkowodór (H_2S). Przy ustalaniu wartości odniesienia tych substancji nie uwzględniono jednak ich uciążliwości złoonych. W celu ochrony przed uciążliwością zapachową wartości wielu substancji powinny być zasadniczo mniejsze. Do pomiarów tak niskich stężeń istniejące metody pomiarowe jakości powietrza lub standardów emisyjnych nie mają zastosowania, bowiem wielkości te nie są poniżej progu czułości urządzeń pomiarowych.”

Wg opracowania pt. „Porównanie emisji odorów z kurników dla różnych systemów utrzymania ptaków” sporządzonym przez Tomasz Kołodziejczyk, J. Lech Jugowar, Mariusz Piotrkowski Instytut Technologiczno-Przyrodniczy w Falentach Oddział w Poznaniu (Problemy Inżynierii Rolniczej nr 1/2011, Emisja odorów z kurników) - „Uciążliwość zapachowa obiektów inwentarskich wiąże się z wydzielaniem do powietrza podczas chowu zwierząt 164 różnych substancji [Herbut i in. 2010], szczególnie wielu kwasów organicznych, amoniaku i fenoli, które pobudzając komórki nabłonka węchowego powodują nieprzyjemne wrażenia węchowe. Główną cechą powietrza usuwanego z budynków inwentarskich jest ich duża uciążliwość zapachowa, jest ono bardzo dokuczliwe dla mieszkańców i może powodować takie dolegliwości, jak: niedrożny, ciekący nos, piekące i łzawiące oczy, bóle głowy, stwarzając tym samym zagrożenie dla zdrowia. W przypadku oddziaływania wielu

substancji zapachowych, tak jak to ma miejsce w powietrzu usuwanym z budynków inwentarskich, może występować synergizm, maskowanie lub neutralizacja bodźców zapachowych. Duża liczba równocześnie występujących substancji zapachowych sprawia, że wskazanie czynnika lub czynników decydujących o zapachu mieszaniny nie jest możliwe. Uciążliwość zapachowa nie jest skorelowana w znany sposób z fizycznym stężeniem poszczególnych substancji w powietrzu, również tych, dla których zostały określone wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń (NDS). O wrażeniu węchowym może bowiem decydować gaz znajdujący się w ilości śladowej [Kośmider i in. 2002].

Przedłożony raport wraz z jego uzupełnieniem nie wyczerpuje wszystkich okoliczności związanych z występowaniem uciążliwości odorowych. W raporcie znajduje się jedynie odniesienie do analizy rozprzestrzeniania się substancji wymienionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87) – amoniak, siarkowodór, węglowodory aromatyczne i węglowodory alifatyczne - pominięto pozostałe substancje odorowe.

Dotychczas brak jest przepisów ustawowych, przy pomocy których możliwe byłoby wyeliminowanie bądź też wydatne ograniczenie emisji odorów z takich obiektów jak fermy, chlewnie, garbarnie, wysypiska odpadów, oczyszczalnie ścieków itp. Obecnie trwają prace przygotowujące projekt tzw. ustawy antyodorowej.

Zgodnie z przeprowadzonym w 2015 r. na zlecenie Ministerstwa Środowiska badaniem pt. „Badanie świadomości i zachowań ekologicznych mieszkańców Polski” w zakresie uciążliwości zapachowej połowa Polaków postrzegala tzw. odór jako poważny problem w naszym kraju. Do jednego z trzech największych potencjalnych uciążliwości w sąsiedztwie miejsca zamieszkania najczęściej zaliczano fermy trzody chlewnej (42%). Najbardziej istotne wydają się zagadnienia uciążliwości zapachowej związane z dużymi obiektami produkcji zwierzęcej (są to przemysłowe fermy chowu trzody chlewnej, drobiu, zwierząt futerkowych). Rolnictwo wywiera duży wpływ na kształtowanie środowiska przyrodniczego i przy nieprawidłowym prowadzeniu produkcji rolnej może powodować poważne obciążenie dla środowiska.

W uzasadnieniu decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu z dnia 9 maja 2018 r. (SKO 4136/12/18) czytamy „wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko, podstawę orzekania w tego typu sprawach powinna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości. W postępowaniu środowiskowym niewątpliwie należy zbadać, czy oddziaływanie mieści się w standardach jakości środowiska lub standardach emisyjnych. W ramach tego oddziaływania nie można jednak pomijać odoru wywoływanego funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia (wyrok NSA z dnia 18 września 2012 r., II OSK 1459/12). Fakt, iż brak jest podstaw normatywnych określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu nie zwalnia organów z obowiązku analizy uciążliwości w tym zakresie, gdyż przedmiotem oceny oddziaływania na środowisko jest identyfikacja, analiza i ocena oddziaływań w kontekście ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a w szczególności bezpośredni i pośredni wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi” (wyrok NSA z dnia 14 listopada 2012 r., II OSK 1238/11). Negatywne oddziaływanie na środowisko nie

wiąże się więc wyłącznie z ustaleniem, czy dana instalacja przekracza lub nie przekracza określone prawem wartości maksymalne, jako bezpieczne dla środowiska. Nie można wykluczyć, że w konkretnej sprawie, nawet w przypadku dochowania takich dopuszczalnych przez prawo poziomów oddziaływania, może mimo wszystko dojść do negatywnego oddziaływania na środowisko, tym bardziej jeżeli mamy do czynienia z instalacją, która z samego założenia takie negatywne oddziaływanie powoduje (por. wyrok NSA z dnia 26 września 2013 r., II OSK 1568/12). W postępowaniu środowiskowym pamiętać więc trzeba, że nawet wystąpienie nieponadnormatywnego oddziaływania może mieć wpływ na sposób wykonywania prawa własności, w szczególności gdy chodzi o realizację przedsięwzięcia emitującego szkodliwe dla środowiska czynniki czy uciążliwe związki zapachowe (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 22 czerwca 2017 r., IV SA/Po 353/17).

Odczuwanie zapachów jest kwestią indywidualną. Ten sam zapach może powodować różne reakcje, w zależności np. od oceny źródła zapachu i wrażliwości danej osoby. Określenie jednoznacznych kryteriów uciążliwości zapachowej jest niezwykle trudne, jednak nie ulega wątpliwości, że odory mogą mieć negatywny wpływ na zdrowie człowieka. Długotrwałe narażenie na uciążliwość zapachową może wywołać depresję, znużenie, problemy oddechowe, bóle głowy, nudności, podrażnienie oczu i gardła. Uciążliwość zapachowa danego przedsięwzięcia uzależniona jest o wielu czynników wśród, których można wymienić m.in. sposób zagospodarowania terenu, panujące na danym obszarze warunki meteorologiczne (w szczególności prędkość i kierunek wiatru) oraz sposób prowadzenia działalności.

Należy zauważyć, że w przesłanym uzupełnieniu raportu autor informuje o przyjęciu róży wiatrów dla stacji IMGW Białystok, jako najbliższej położonej od planowanego przedsięwzięcia (na podstawie danych IMGW z 1983 roku).

Dobór właściwej charakterystyki warunków meteorologicznych jest szczególnie ważny w sytuacjach, w których emisja z omawianego przedsięwzięcia może powodować stężenia bliskie wartościom dopuszczalnym. W przypadku, gdy dla ocenianej lokalizacji nie ma w ogólnodostępnym zbiorze danych wyznaczonej charakterystyki meteorologicznej - należy zastosować jedną z dostępnych charakterystyk; wybór musi poprzedzić analiza podobieństwa warunków klimatycznych obydwu miejsc. Miejscowości położone w nieznaczonej odległości od siebie, mogą znacznie różnić się charakterystyką warunków meteorologicznych. W przypadku ww. przedsięwzięcia odległość między stacją pomiarową w Białymstoku a terenem inwestycji wynosi ok. 60 km. Przedstawiona róża wiatrów ze stacji Białystok datowana jest na 1987 rok, a więc sprzed ponad 40 lat. W związku ze zmianą klimatu przedstawione dane (w szczególności prędkość i kierunek wiatru) mogą być nieaktualne. Wobec powyższego, w ocenie PPIS w Sokółce realizacja planowanego przedsięwzięcia może przyczynić się do pogorszenia warunków sanitarno-higienicznych na danym obszarze, utratę komfortu i pogorszenie warunków mieszkalnych, a w konsekwencji może spowodować pogorszenie warunków zdrowotnych ludzi stale przebywających lub mieszkających w otoczeniu planowanych do budowy kurników. Należy ponownie przywołać fakt, iż na sąsiedniej działce ma powstać inwestycja o identycznych parametrach (18 kurników o obsadzie łącznej 4 545,144 DJP).

Biorąc pod uwagę ww. opinie i analizy emisji substancji odorowych do środowiska,

zauważa się, że w przedmiotowym raporcie nie zostały wyczerpująco przedstawione wszystkie środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia opisane powyżej.

Wobec powyższego, głównie z uwagi na planowaną wielkość produkcyjną, znajdujące się w bliskiej odległości zabudowania mieszkalne oraz przedłożony raport wraz z uzupełnieniem, PPIS w Sokółce negatywnie opiniuje warunki realizacji ww. przedsięwzięcia.

Jednocześnie PPIS w Sokółce informuje, że organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej uzgadnia planowane przedsięwzięcie wyłącznie pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, natomiast nie ma kompetencji do ustalania jego lokalizacji a wydana opinia nie jest wiążąca dla organu rozstrzygającego sprawę. Organ ten powinien rozważyć argumenty zawarte w opinii i dokonać ich swobodnej oceny.

Od niniejszej opinii nie przysługują środki zaskarżenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) jak również nie podlega ona zaskarżeniu na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.).

Państwowy Powiatowy
Inspektor Sanitarny w Sokółce
Jadwiga Bieniusiewicz
/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymuje:

1. Krzysztof Kuderewski
ul. Lipowa 32, lok. 110, 15-427 Białystok
2. aa

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	96962.185973.155029
Nazwa dokumentu	NZ. - opinia - uzgodnienie warunków realizacji i przedsięwzięcia - budowa 18 kurników Nowy Dwór (dz. 1-5), gm. Nowy Dwór.pdf
Tytuł dokumentu	NZ. - opinia - uzgodnienie warunków realizacji i przedsięwzięcia - budowa 18 kurników Nowy Dwór (dz. 1-5), gm. Nowy Dwór
Sygnatura dokumentu	NZ.7040.19.2024
Data dokumentu	2024-07-15
Skrót dokumentu	A5246D4E99CCF48028D8AA48A2434C7E7E1544DD
Wersja dokumentu	1.10
Data podpisu	2024-07-15 13:25:14
Podpisane przez	Jadwiga Bieniusiewicz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sokółce
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.122.10.10.

Data wydruku: 2024-07-15

Autor wydruku: Witkowski Adrian jako st. asystent (st. asystent)